

Το Αποτυχημένο Πραξικόπημα της Τουρκίας: Και οι Δύο Πλευρές Άσχημα Νέα για τους Εργάτες

Παρακάτω δημοσιεύουμε το άρθρο από το *Workers Vanguard* τεύχος 1093 (29 Ιουλίου), την εφημερίδα της Σπαρτακιστικής Ένωσης/ΗΠΑ, αδερφή οργάνωση της Τροτσκιστικής Ομάδας της Ελλάδας (ΤΟΕ) και τμήμα της Διεθνούς Κομμουνιστικής Ένωσης (ΔΚΕ).

23 Ιουλίου – Στις 15 Ιουλίου, τμήματα του αιμοδιψούς τουρκικού στρατού εξαπέλυσαν μια αποτυχημένη απόπειρα για να ανατρέψουν την κυβέρνηση του ισλαμιστή απολυταρχικού Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν. Υπήρξαν άφθονες θεωρίες σχετικά με το ποιος ήταν πίσω από το πραξικόπημα. Ο Ερντογάν ισχυρίζεται ότι ο πάλαι ποτέ ισλαμιστής σύμμαχός του, Φετουλάχ Γκιουλέν ο οποίος ζει στην Πενσυλβανία, ενορχήστρωσε το πραξικόπημα. Ο Γκιουλέν αρνείται κάθε συμμετοχή και υποστηρίζει ότι ήταν δημιούργημα του Ερντογάν σε μια προσπάθειά του να εδραιώσει την εξουσία. Άλλοι υποστηρίζουν ότι ήταν συνομοσία από τους ιμπεριαλιστές. Αν και ο Ερντογάν γρήγορα διακήρυξε ότι επανήλθε η τάξη, 14 τουρκικά πολεμικά πλοία εξαφανίστηκαν όπως επίσης και ο αρχηγός του τουρκικού ναυτικού. Δεν γνωρίζουμε ποιοι ήταν οι συνωμότες του πραξικοπήματος, αλλά ένα πράγμα είναι ξεκάθαρο: η μόνη θέση προς το συμφέρον των εργατών ήταν η εναντίωση τόσο στο καθεστώς του Ερντογάν όσο και στο πραξικόπημα.

Οι μνήμες είναι ακόμα πολύ έντονες από την καταστολή που έπεσε σαν βροχή πάνω στα σωματεία, τους αριστερούς, τους Κούρδους και άλλους μετά το αιματηρό στρατιωτικό πραξικόπημα του 1980. Περίπου 650,000 άτομα συνελήφθησαν, 14,000 άτομα έχασαν την υπηκοότητά τους, 30,000 το έσκασαν από τη χώρα· εκατοντάδες σκοτώθηκαν. Η στρατιωτική χούντα απαγόρευσε την κουρ-

δική γλώσσα και διεξήγαγε έναν πόλεμο τρόμου εναντίον του κουρδικού λαού. Στα αστικά κέντρα, το εργατικό κίνημα στραγγαλίστηκε και η αριστερά αποδεκατίστηκε.

Σήμερα, είναι το καθεστώς του Ερντογάν (το οποίο πρόσφατα σφάζει τους Κούρδους) που εντείνει την καταστολή, χρησιμοποιώντας την απόπειρα πραξικοπήματος για να καταστείλει την αντιπολίτευση – υπαρκτή ή φανταστική – και να εδραιώσει περαιτέρω την εξουσία του. Σε σύντομο χρονικό διάστημα μετά την απόπειρα πραξικοπήματος, ο Ερντογάν ξεκίνησε να εξετάζει την πιθανότητα επαναθέσπισης της θανατικής ποινής. Στις 20 Ιουλίου κήρυξε την Τουρκία σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης για τρεις μήνες, παραχωρώντας στην κυβέρνησή του και στις αστυνομικές δυνάμεις σαρωτικές εξουσίες, συμπεριλαμβανομένου ενός νέου μέτρου που παρατείνει τον χρόνο κράτησης κάποιου χωρίς να του ασκηθεί κατηγορία από τέσσερις σε 30 μέρες. Περισσότεροι από 100 στρατηγοί και 6,000 στρατιώτες έχουν συλληφθεί. Δεκάδες χιλιάδες δημόσιοι υπάλληλοι, ανάμεσα σε αυτούς και δικαστές έχουν απολυθεί. Πανεπιστήμια και σχολεία έχουν γίνει ένας ιδιαίτερος στόχος, με 15,000 δασκάλους και προσωπικό να διώχνεται από την εργασία του. Περισσότεροι από 20 τηλεοπτικοί και ραδιοφωνικοί σταθμοί έχουν κλείσει και ιστοσελίδες με ειδήσεις έχουν μπλοκαριστεί. Η καταστολή έχει τώρα εξαπλωθεί και στο εργατικό κίνημα, όπου έκλεισαν 19 εργατικά σωματεία. Όπως το έθεσε ο Ερντογάν, για το καθεστώς του το αποτυχημένο πραξικόπημα ήταν «δώρο Θεού».

Τη νύχτα του πραξικοπήματος, ο Ερντογάν από μια μυστική τοποθεσία, κάλεσε τους υποστηρικτές του, ακόμα και μέσα από τα τζαμιά, να κινητοποιηθούν στους δρόμους. Το έκαναν, τους κάλεσαν

Κάτω η Κατάσταση Έκτακτης Ανάγκης!

φονταμενταλιστές ιμάμηδες από κάθε σημείο των πόλεων. Ο Ερντογάν και το κόμμα του, το Κόμμα Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (ΑΚΡ) χωρίς αμφιβολία θα χρησιμοποιήσουν το αδέξιο πραξικόπημα για να επιταχύνουν την εν εξελίξει ισλαμοποίηση της Τουρκίας, η οποία θα στοχεύσει ενάντια σε κάθε υποστηρικτή μιας κοσμικής κοινωνίας και κυρίως ενάντια στις γυναίκες, τους αριστερούς και τις μειονότητες. Υπάρχουν αναφορές για επιθέσεις στους δρόμους εναντίον γυναικών με δυτικά ρούχα και τουλάχιστον ένα θρησκευτικό γκρουπ, το κίνημα *Ismailaga*, που έχει εκδώσει διάταγμα διατάζοντας τις γυναίκες να μείνουν σπίτι. Σύμφωνα με την ιστοσελίδα *Jacobin* (18 Ιουλίου) ισλαμιστές κακοποιοί, μερικές φορές με την υποστήριξη της αστυνομίας, επιτέθηκαν σε συνοικίες αριστερών, Κούρδων και Αλεβιτών (θρησκευτική μειονότητα) στην Ιστανμπούλ, στην Άγκυρα και στην Αντάκεια τη νύχτα μετά το πραξικόπημα.

Τα κατασταλτικά μέτρα του Ερντογάν δεν έχουν εμποδίσει ένα τμήμα της ψευτοσοσιαλιστικής αριστεράς από το να χαιρετήσει τη νίκη του απέναντι στους συνωμότες του πραξικόπηματος ως ένα θαύμα της «δημοκρατίας». Στις 18 Ιουλίου η Διεθνή Σοσιαλιστική Οργάνωση (ISO) στις ΗΠΑ ανατύπωσε ένα άρθρο στην ιστοσελίδα της το οποίο θριαμβολογούσε ότι ο ισλαμιστής Ερντογάν είχε «σωθεί... από τις τουρκικές μάζες» και επαινούσε «την ηρωική μάχη που έδωσαν οι απλοί άνθρωποι για να υπερασπιστούν ότι παραμένει από τη δημοκρατία στην Τουρκία». Δύο μέρες νωρίτερα το βρετανικό Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα (SWP), [αδερφή οργάνωση του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος στην Ελλάδα] το οποίο έχει υποστηρικτές στην Τουρκία, είχε δημοσιεύσει μία παρόμοια ανακοίνωση, με κολακεία για «τον τρόπο με τον οποίο οι συνωμότες ηττήθηκαν από την λαϊκή κινητοποίηση» και ισχυρίζεται ότι αυτό «μπορεί να ανοίξει τον δρόμο για μία πιο δημοκρατική Τουρκία». Το SWP παροτρύνει τις εκκαθαρίσεις του Ερντογάν: «Το πρώτο καθήκον είναι να εξασφαλίσει ότι το πραξικόπημα έχει διαλυθεί και τα αντιδημοκρατικά στοιχεία να εκδιωχθούν από τις ένοπλες δυνάμεις». Και το επόμενο καθήκον του καθεστώτος ήταν να κλείσει τα εργατικά σωματεία!

Οι τουρκικές μάζες στραγγαλίζονται από τον καπιταλισμό που παρακαμάζει, με περισσότερο από έναν αιώνα ιμπεριαλιστικής υποδούλωσης που εξυπηρετεί στο να ανακόψει την κοινωνική πρόοδο. Η Τουρκία είναι μια χώρα με κατάφορες ανισότητες. Ένα σεβαστό σε μέγεθος βιομηχανικό προλεταριάτο υπάρχει σε μία κοινωνία η οποία ακόμα υπόκειται σε προκαπιταλιστικές μορφές εκμετάλλευσης, κυρίως στην επαρχία. Πίσω από τα μπαρ και τα καφέ στην Ιστανμπούλ, με θαμώνες γυναίκες

χωρίς μαντήλα αναμεμειγμένες με άντρες, βρίσκεται μία απέραντη χώρα φυλακισμένη σε βαθιά φτώχεια και οπισθοδρόμηση αιώνων. Αυτές οι αντιφάσεις, οι οποίες είναι ριζωμένες στην καπιταλιστική τάξη πραγμάτων, δεν μπορούσαν και δεν μπορούν να λυθούν από τον κοσμικό εθνικισμό που ενσαρκώνεται από το δόγμα του Κεμάλ Ατατούρκ. Η χρεοκοπία του Κεμαλισμού οδήγησε στην κυριαρχία των ισλαμιστών.

Ο μόνος δρόμος για κοινωνικό μετασχηματισμό είναι το μεγάλο και πολυεθνικό βιομηχανικό προλεταριάτο της Τουρκίας, επικεφαλής όλων των καταπιεσμένων, να σαρώσει την καπιταλιστική εξουσία. Για να συμβεί αυτό, η εργατική τάξη χρειάζεται την πειθαρχία και τη συνείδηση η οποία μπορεί να δοθεί μόνο από ένα μαρξιστικό κόμμα στα πρότυπα του Μπολσεβίκικου κόμματος των Β.Ι. Λένιν και Λέον Τρότσκι, το οποίο ηγήθηκε του πολυεθνικού προλεταριάτου της Ρωσίας στην εξουσία τον Οκτώβριο του 1917.

Ένα τέτοιο κόμμα, σφυρηλατημένο μέσα από την ένωση πρωτοπόρων εργατών και επαναστατών διανοούμενων, θα πάλευε για να κερδίσει την εργατική τάξη από τη θρησκευτική αντίδραση και όλες τις μορφές εθνικισμού. Θα διαπότιζε το προλεταριάτο της Τουρκίας με την κατανόηση ότι η ίδια του η απελευθέρωση απαιτεί την υπεράσπιση του δικαίου εθνικού αγώνα των κουρδικών μαζών, των οποίων η καταπίεση αποτελεί κεντρικό στοιχείο του τουρκικού εθνικισμού και της καπιταλιστικής εξουσίας. **Για ένα ενωμένο ανεξάρτητο Κουρδιστάν!** Ο κουρδικός λαός διαιρεμένος ανάμεσα σε τέσσερις καπιταλιστικές χώρες, είναι πάντα ο πρώτος που υποφέρει στην Τουρκία. Το καθεστώς του Ερντογάν διεξάγει ένα βάρβαρο πόλεμο εναντίον των Κούρδων – ένας πόλεμος ο οποίος πιθανά να είχε ενισχυθεί αν είχαν κερδίσει οι συνωμότες πραξικοπηματίες. Ένα πρωτοπόρο εργατικό κόμμα πρέπει να έχει την προοπτική μιας σοσιαλιστικής ομοσπονδίας της Μέσης Ανατολής, συμπεριλαμβάνοντας τη Σοσιαλιστική Δημοκρατία του Ενωμένου Κουρδιστάν.

Όταν πρωτοεκδηλώθηκε το πραξικόπημα και η επιτυχία του ήταν ακόμα αβέβαιη, οι Αμερικανοί ιμπεριαλιστές κάλυψαν τα νώτα τους, με τον Υπουργό Εξωτερικών Τζον Κέρι να καλεί απλώς για σταθερότητα. Ήταν μόνο όταν έγινε ξεκάθαρο ότι το πραξικόπημα θα αποτύγχανε που οι ΗΠΑ έδειξαν την υποστήριξή τους προς τη «δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση της Τουρκίας». Παρότι οι σχέσεις είναι σήμερα τεταμένες η Τουρκία έχει υπηρετήσει για δεκαετίες ως σύμμαχος κλειδί του αμερικανικού ιμπεριαλισμού, κυρίως ως μέλος του ΝΑΤΟ. Μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, η αμερικανοτουρκική συμμαχία στόχευσε τη Σοβιετική Ένωση. Έπειτα από την αντεπαναστατική κατα-

στροφή της ΕΣΣΔ το 1991-92, η Αμερική έχει στραφεί στην Τουρκία, την οποία συχνά επιδεικνύει ως ένα «σταθερό» και «μετριοπαθές» σουνιτικό μουσουλμανικό καθεστώς, ως έναν τοπικό χωροφύλακα· πρόσφατα στηρίζεται στην αεροπορική βάση της στο Ιντσιρλίκ για να διεξάγει βομβαρδισμούς ενάντια στο ΙΚ στη Συρία. Την ίδια στιγμή η Τουρκία είναι μία τοπική δύναμη με τα δικά της συμφέροντα, τα οποία δεν ταυτίζονται πάντα με της Ουάσιγκτον.

Είναι ζωτικό για τους εργάτες στις ΗΠΑ να εναντιωθούν στους δικούς τους ιμπεριαλιστές ηγέτες. Η ίδια η καπιταλιστική ηγετική τάξη που προκαλεί θάνατο και καταστροφή στο εξωτερικό, καταβροχθίζει κέρδη ενώ οι εργάτες, τους οποίους εκμεταλλεύεται, βλέπουν τις δουλειές τους να τσεκουρώνονται και τα επίδοματά τους τόσο στις συντάξεις όσο και στην περιθαλψη να συντρίβονται. Οι ρατσιστές ηγέτες της Αμερικής εξαπολύουν τους αστυνομικούς τους για να σκοτώσουν νεαρούς μαύρους στους δρόμους, κρατάνε στις φυλακές σχεδόν το ένα τέταρτο του συνολικού αριθμού

εγκλειστών παγκοσμίως και μαζεύουν απελπισμένους μετανάστες για απέλαση. **Έξω οι ΗΠΑ από τη Μέση Ανατολή! Κάτω ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός!**

Οι διαφορετικοί λαοί της Μέσης Ανατολής δεν θα γνωρίσουν ποτέ ειρήνη, ευημερία, δικαιοσύνη, μέχρι να ανατραπεί η καπιταλιστική εξουσία. Το προλεταριάτο στην εξουσία θα αναδιοργανώνει την κοινωνία στη βάση της κολлекτιβοποιημένης ιδιοκτησίας και θα πάλεψε να επεκτείνει την επανάσταση διεθνώς, κυρίως στις ΗΠΑ, τη Γερμανία και στα άλλα ιμπεριαλιστικά κέντρα. Σπάζοντας τις αλυσίδες εκμετάλλευσης που το σκλαβώνουν το προλεταριάτο θα άνοιγε ταυτόχρονα τον δρόμο για την απελευθέρωση όλων – αγροτών, γυναικών, νέων, εθνικών και εθνοτικών μειονοτήτων – που είναι καταπιεσμένοι μέσα στον καπιταλισμό. Μόνο τότε θα υπάρξει ένα πλήρες και ισότιμο μέρος για τους μυριάδες λαούς της περιοχής – Σουνίτες, Σίιτες και Χριστιανούς καθώς και για τα έθνη των Κούρδων, Παλαιστινίων και Ισραηλινών Εβραίων. ■

Αποκτήστε Συνδρομή Τώρα !

2 ευρώ για τέσσερα τεύχη του Μπολσεβίκου, συν ένα πακέτο που περιλαμβάνει το άρθρο «Η Ελλάδα στη Δεκαετία του 1940: Μια Προδομένη Επανάσταση» καθώς και άλλα τρία άρθρα μας

Όνομα: _____
 Διεύθυνση: _____
 Πόλη: _____ Περιοχή: _____
 Τ.Κ.: _____ Τηλέφωνο: _____
 Email: _____

Όργανο της Τροτσκιστικής Ομάδας της Ελλάδας, τμήμα της Διεθνούς Κομμουνιστικής Ένωσης (Τεταρτοδιεθνιστικής)

Για οποιαδήποτε επικοινωνία γράψτε στη διεύθυνση:

T.Θ. 8274, T.K. 10210, Αθήνα

ή στην ηλεκτρονική διεύθυνση: Spartacist@hotmail.com

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 6930694112

International Communist League (Fourth Internationalist)

International Center: Box 7429 GPO, New York, NY 10116, USA

Website: www.icl-fi.org

Spartacist League of Australia

Spartacist ANZ Publishing Co.
GPO Box 3473, Sydney, NSW 2001, Australia

Australasian
SPARTACIST

Marxist newspaper of the Spartacist League of Australia

A\$5/4 issues
International rate: A\$7—Airmail

Spartacist League/Britain

Spartacist Publications
PO Box 42886, London N19 5WY, Britain

WORKERS HAMMER

Marxist newspaper of the Spartacist League/Britain

£3/1 year
International rate: £7—Airmail
Europe outside Britain and Ireland: £5

Trotskyist League of Canada/ Ligue trotskyste du Canada

Spartacist Canada Publishing Association
Box 6867, Station A, Toronto, Ontario M5W 1X6, Canada

SPARTACIST CANADA

*English-language newspaper of the Trotskyist League/
Ligue trotskyste*

Cdn\$3/4 issues
International rate: Cdn\$10—Airmail United States: Cdn\$5

Spartakist-Arbeiterpartei Deutschlands

SpAD, c/o Verlag Avantgarde
Postfach 2 35 55, 10127 Berlin, Germany

SPARTAKIST

*Herausgegeben von der Spartakist-Arbeiterpartei
Deutschlands*

Jahresabo: € 4,—
Auslandsabo: € 7,50
Übersee Luftpost: € 10,—

Ligue trotskyste de France

Le Bolchévik, BP 135-10, 75463 Paris Cedex 10, France

LE BOLCHEVIK

Publication de la Ligue trotskyste de France

4 numéros : 3 € Europe : 4,50 €
Hors Europe : 6 € Canada : 5 \$Cdn
Chèques à l'ordre de : Société d'édition 3L

Τροτσκιστική Ομάδα της Ελλάδας

Για άρθρα της Τροτσκιστικής Ομάδας της Ελλάδας
γράψτε στη διεύθυνση:

T.Θ. 8274, T.K. 10210, Αθήνα Spartacist@hotmail.com

Spartacist Group Ireland

Write to: Spartacist Publications, London, Britain

Lega trotskista d'Italia

Walter Fidacaro, Ufficio Milano Cordusio
Casella Postale 1591, 20123 Milano (MI), Italy

SPARTACO

Organo della Lega trotskista d'Italia

Abbonamento a 4 + supplemento: € 5
Europa: € 6 Paesi extraeuropei: € 8

Spartacist Group Japan

PO Box 49, Akabane Yubinkyoku, Kita-ku
Tokyo 115-0091, Japan

スパルタシスト

Publication of the Spartacist Group Japan

Subscription (2 years): ¥300
International: ¥600

Grupo Espartaquista de México

Escriba sólo: Ángel Briseño, Apdo. Postal 006
Admón. Postal 13, CP 03501, México, D.F., Mexico

ESPARTACO

Publicación del Grupo Espartaquista de México

México: Méx. \$25/4 números (por correo)
Extranjero: US \$4/4 números (vía aérea)
US \$2/4 números (vía terrestre/marítima)

Spartakusowska Grupa Polski

X-Store, „Platforma Spartakusowców”, Skr. 948
Al. Jerozolimskie 123a, 02-017 Warszawa, Poland

Platforma
SPARTAKUSOWCÓW

Pismo Spartakusowskiej Grupy Polski

Cztery kolejne numery: 6,— zł

Spartacist/South Africa

Spartacist, PO Box 61574
Marshalltown, Johannesburg 2107, South Africa

SPARTACIST SOUTH AFRICA

Marxist publication of Spartacist South Africa

South Africa: R10/4 issues
International rate: US\$4/4 issues—Airmail

Spartacist League/U.S.

Box 1377 GPO, New York, NY 10116, USA

WORKERS VANGUARD

Biweekly organ of the Spartacist League/U.S.

US\$10/22 issues (1 year)
International:
US\$25/22 issues—Airmail US\$10/22 issues—Seamail